

Jurgen Linsen , 19 tem 21 juni TBNZ " rando" (in samenwerking met El Camino Loco)

da was in orde!

Vrijdagmorgen me met grote twijfels door m'n kersverse vrouw naar meersel-dreef laten rijden: lang geleden dat ik nog eens ver over de 100km gedaan had op de mtb, laat staan 3 dagen na elkaar. Daarboven nog een ferme verkoudheid en een kop vol snot, ik zag het niet helemaal zitten.

Donderdagavond nog een beetje peptalk over me heen gekregen in de aard van "fear nothing but fear itself" waarvan er blijkbaar net voldoende is blijven hangen.

Ter plaatste nog de tracks op de eigen gps laten zetten, rugzak volstouwen met eten voor onderweg en weg ermee. Klein ommetje naar de noordelijkste grenspaal, den hollander de rug toegekeerd wat gelukkig zoveel betekende als wind in de rug. Redelijk snel beginnen samenrijden met een paar van de vele blijkbaar vaste Camino Loco klanten, was voor mij een ideale balans tussen redelijk tempo aanhouden en hartslag toch laag kunnen houden. Rond km 80 even door de abdij van Westerlo en ietske verder met 4 man een terraske opgezocht voor ne spaghetti. 't is goe weer, we amuseren ons, aan dit gemiddelde komen we toch te vroeg binnen, dus we gaan eens goed voltanken.

In de namiddag door het Hageland, de eerste echte hoogtemeters, andermaal een mooi gehalte aan single-tracks, voor we het weten zitten we aan kilometer 100 met in mijn geval benen die met de kilometer beter beginnen te voelen. Ik dacht dat ik het grootste deel van de paadjes in het Hageland ondertussen al wel eens gereden had, toch nog een kort pittig stukske onder de wielen gekregen dat ik nog nooit gedaan had.

Bij momenten toch wel ferm wind in de rug die ervoor zorgt dat we na 140km binnenkomen met +-770hm, een gemiddelde van net boven de 20kmph en een hartslag die nauwelijks boven de LSD zone uitkomt!

Ontvangst prima: bagage geleverd, gerief staat klaar om fiets (indien nodig) te (voor sommigen: laten) onderhouden, soepke met bokes en recovery drank uit Westmalle.

Het parcours van dag 1 in een notedop: ondanks de afstand verveelt het absoluut nooit, leuke afwisseling van singletracks en stroken om kilometers te maken, nooit de indruk dat het de bedoeling is om zo snel mogelijk in het zuiden te raken. Kortom leuk!

Na een nachtje in een gite waarover er alleen te zeggen valt dat het duidelijk was dat er daar in de buurt geen keuze was het ondertussen toch al ietwat zere zitvlak op het zadel en richting Rochefort. Andermaal zalig bikeweer: lichte wind mee en niet te warm. Samengereden met Supernaut en Johan (niet op 4bikers denk ik?). Eerste 60km vlotten zeer goed, heeft ook te maken met het weinig uitdagende karakter van de streek (gordel Bierbeek - Hoegaarden - Hannut, brede veldwegen, kasseibanen, niet te veel hoogtemeters en haast geen singletracks). Ik heb al jaren lang niet meer in de streek gebiked en nu weet ik weer waarom.

Plotseling mooi zicht op de Maasvallei, afdaling op een brede grasstrook die een perfecte skipiste zou kunnen zijn, dan stuk snelle asfalt om plotseling scherp links naar boven te

sturen: het allereerste stuk TBNZ ferm naar boven tussen de stenen. De benen vinden de omschakeling niet onmiddellijk een goed gedacht, maar ik krijg wel een ferme smile op mijn gezicht omdat ik op de gps herken waar ze ons heen sturen: een ferme(!) singletrack afdaling richting Maas uit de toertocht van Andennes. Amai wat kan dit leuk zijn: super stukske, van de 3 haarspeldbochten kan ik er weliswaar maar een nemen zonder voet aan de grond te zetten (en dat was dan ook niet super gecontroleerd)

Langs de Maas stukske eten, sms-ke sturen dat nu echt gaat beginnen en dan op weg voor nog 65km met een 1000tal hoogtemeters.

De omgeving begint echt wel schoon te worden, we krijgen regelmatig stukken echt biken voor de wielen maar al bij al verteren de kilometers zowaar nog zeer vlot; enerzijds omdat de hoogtemeters vooral gemaakt worden op redelijk goed bollende stukken en anderzijds omdat ik geen moeite doe om Supernaut (die een stuk beter rijdt als ik) bergop te volgen, en telkens zeer rustig naar boven kan omdat Johan zijn tempo net iets rustiger ligt als dat van mij.

Blijkbaar ietske te vroeg in Rochefort aangekomen maar na de fietsen in orde te hebben gezet stond er al een portie ravioli klaar, vervolgens plaatske zoeken in de zeer propere jeugdherberg, heerlijk douchke nemen, en de lokale recup-drank van 6gr eens gaan proeven.

Samenvatting 2e etappe: eerste 60 km saai maar de de toertochten van de "locals" hier zijn dat ook - dit stuk moet nu eenmaal doorkruist worden. 2e deel zitten toch wel een paar zeer leuke stukken in, niet zeer zwaar maar met het oog op wat nog moest komen moest dat voor mij ook niet echt. Voor de helden van de nonstop kan het vermoedelijk ook geen kwaad dat hier nog op reserve kan gereden worden.

Dag 3 begint met ontbijt onder een dreigende hemel die vervolgens overgaat in lichte regen en uiteindelijk een ferme bui wordt tegen de tijd dat er moet vertrokken worden. Regenvestje dan maar aangetrokken, het ondertussen pijnlijke zitvlak op het zadel en weg ermee. Johan laat Supernaut en mij alleen rijden, ik weet niet of ik daar blij om moet zijn

...

Onze wishful thinking dat de bui in de vallei blijft hangen (zie, het waait uiteindelijk toch ni he) komt zowaar uit en na een paar km verdwijnen de regenvestjes in de rugzak. Later weer een redelijk stuk in de regen gereden, dan ter hoogte van een redelijk stuk asfalt een lekker warm zonneke gehad, leek wel alsof we een gat in de wolken volgden (of was het omgekeerd) om ons uiteindelijk tijdens een lunchbreak door eer ferme bui te laten inhalen. Regenvestjes terug aan, t is ondertussen niet echt warm meer, ze zijn uiteindelijk tot het einde aangebleven. Spijtig genoeg meer dan de helft van de tijd in de regen gereden.

Het parcours: echt goed! Tot 25km "gezellig" glooiend, dan over een 15-tal km 2 ferme hellingen (omgeving Tellin), vervolgens tot 80km weer gezellig glooiend, het hoogteprofiel van de laatste 40km (omgeving Orval), tja, teneinde de moral op een redelijk niveau te houden kijkt ge er best niet te lang naar. Ik kom uiteindelijk uit op 126km en 2375hm.

Maar dit is waarvoor we het doen: echt biken met als absolute uitschieters een ferme singletrack op en af na Han-sur-Lesse (wil ik zeker nog eens proberen zonder zware

rugzak en met drogere ondergrond), iets later een redelijk lang stuk naast de Lesse, een wad met daarna zicht op een schitterend kasteel, nog een redelijk lange klim en afdaling te zuiden van Tellin (if my memory serves me well), vele kilometers heerlijk in de bossen rondbollen, en de laatste klim die werkelijk fenomenaal moet zijn om in droog weer te bedwingen.

De laatste 15-20km is mijn vat af en moet Supernaut langer en langer inhouden om me te laten bijkomen, waarvoor erg bedankt trouwens! Gelukkig verteert het beestige hoogtepfiel van die laatste kilometers nog redelijk vlot omdat een heel deel op asfalt moet gedaan worden. De stukken ofroad bollen ondertussen voor geen meter meer, de fiets kraakt aan alle kanten, de remmen zijn ver op, het manneke dat erop zit is dat helemaal.

Eens aan de gite in Torgny hoor ik de ouders van Elias zeggen "amai en die zien er nog zo fris uit", ik denk dat dat vooral over Supernaut ging. Nog een klein stukske verder tot aan de zuidelijkste grensmaal, fotoke voor het nageslacht, het is gelukt! Terug naar de gite, heerlijk warme douche, even heerlijke spaghetti!

Paar uurkes later den auto in om moe, voldaan, en met een zeer pijnlijk zitvlak terug richting Noorden te bollen.

Samenvatting dag3: echt BIKEN! Niet van de poes, de tank mag dan ook leeggereden worden 😊 Als er ooit afgesproken wordt om dit stuk in beter weer en met lichtere rugzak te rijden wil ik er zeker weer bij zijn!

DIKKE chapeau voor diegenen die dit afmalen na er al 240 te hebben opzitten!

Mijn conclusie:

- omkadering: zeker in orde, gezellige bende met meer dan voldoende mensen beschikbaar, voor al wat er beschikbaar is een zeeer correcte prijs vind ik .Uitermate content dat dit georganiseerd werd, een nonstop waag ik me niet aan maar ik wou het wel eens absoluut gedaan hebben. Heb me uiteindelijk alleen moeten bezighouden met fietsen, eten, slapen.

- parcours: echt heel goed, de track is in orde en makkelijk na te rijden. Elias en Stef mogen zeer fier zijn op wat ze in elkaar gestoken hebben!! bedankt mannen!

Jurgen.